

L'illa del tresor

Joan Margarit

Mira-la als vidres. Fa molts anys
que t'allunyaves perquè ja temies
fondejar en l'aire sensual, lluent,
on ara s'aventura el teu record.
Mira per la finestra: sents la música
i l'olor de cafè que, hospitalària,
es difon per la casa. Però enyores
la resplendor boirosa de la costa,
el silenci de l'illa, que ha tornat,
peril·losa i abrupta, aquest matí.

MARGARIT, Joan (1990): *Edat roja*. Barcelona:Ed. Columna.